

Мешко, разбира се, веднага забеляза сладките плодове по върховетъ на дърветата и бързо се покатери на върха, за да позакуси. Но щомъ посегна да си откъсне, нѣщо го плесна по ржката. Погледна Мешко и не повѣрва на очитѣ си! Между листата седнала една маймунка и му маха заканително съ прѣстъ.

— Я се махай оттука, че както ми е причернѣло отъ гладъ, само на маймунки ще ми станешъ! — каза ѝ Мешко и пакъ посегна къмъ фурмитѣ. Но маймунката пакъ го удари по ржката. Тогава вече нашъ Мешко се ядоса, хвана я за опашката, завъртѣ я и право на земята.

Олееле мале, че като се разпищѣ оная ми ти маймунка, че като започнаха да скачатъ отъ всѣко дърво по една маймунка, че като се натрупаха около дървото, коситѣ да ти настрѣхнатъ. Всички сочеха Мешко, крещѣха срещу него и му се заканваха, но никоя не смѣеше да се покатери при него. А Мешко лакомо лапаше сладките фурни и даже пълнѣше и джебоветѣ си, безъ да обръща внимание на разсърденитѣ маймунки.

Но тукъ неочаквано се случи нѣщо наистина опасно: маймункитѣ забелязаха аероплана и всички вкупомъ се спуснаха съ крѣсъци и писъци къмъ него, за да го разрушатъ. Да, това бѣше много страшно! Какво ще прави Мешко, като му разрушатъ аероплана?

Той стоеше вкамененъ и следѣше съ свито отъ страхъ сърдце разяренитѣ космати звѣрчета.

Въ тоя моментъ, обаче, храбриятъ Таралежко се показва отъ аероплана, наежи се страшно-страшно и се приготви да брани аероплана до последната си капка крѣвъ. Маймункитѣ, които никога не бѣха виждали такова бодливо звѣрче, веднага отстѣпиха предъ застрашителния видъ на Таралежка, а нѣкои отъ тѣхъ се покатериха по палмитѣ отъ страхъ.

— Ето какво значи вѣренъ приятелъ! — извика Мешко, спусна се по гладкото стѣбло на палмата и се завтече къмъ Таралежка, за да го пригърне отъ благодарностъ.

— У-у-у Таралежко! Защо си толкова бодливъ? Не може човѣкъ да те помилва! — извика Мешко и замаха избоденитѣ си ржце.